Skowieski M
Laetus

1875. XII. 6 L.

LÆTVS CONCENTVS APOLLINIS ET MVSARVM.

In laudem

EGREGII ADOLESCENTIS

ALBERTI VOLSKI,

Primos Philoſophiæ Honores in Academia Cracouieñ die X. Octobris conſequentis.

Authore Nicolao Skowieski Stud. Crac.

AD LECTOREM.

Eſt procul à tenero demens iactantia verſu,
 Noſtraq; non vllus carmina faſtus agit.
Alterius famam quę rodat, Candide Lector,
 Hinc precor vt quoq; ſit lingua proterua procul.

CRACOVIÆ,
cina Iac. Sibeneycher, Anno Dñi 1602.

70

Academia alloquitur Lublinum.

O quæ Lublinidas terra foues viros,
Quêis nam te meritis laudibus eueham,
Quæ tot conſpicuus clara viges viris?
Tu Sulmiricium, Pierii tuo
Fouiſti comitem ſub gremio chori,
Byſtrycæ ad rapidos qui latices, modo
Victores Clario commemorat Deos
Verſu: nunc teneris muribus impias
Ranas Marte facit congredi, in impium
Nunc Turcam gladios ſtringere, ſuadet, &
Pœnas de merito ſumere ſanguine.
Tu præclara foues melliflua grauem
Lingua Pryticium. Tu decoras ſacris
Docti Liſouii pectora faſcibus.
Auguſtis ſophiæ dotibus inclytum,
Arctè amplexa meum es tu Samothulium,
Tu Iezeuicium, Palladis innubæ
Et clarum ſtudiis Vranie tuis:
Tu culto nitidum pectore Volſcium
Iagelloniaco Gymnaſio inſeris,
Qui noſtris, veluti cætera ſydera
Inter, luna micat, laude vigent ſcholis,
O vrbs præreliquis vrbibus inclyta,
Te noſter rapido gurgite Vandalus,
Aeternis celebrem laudibus efferet
Ad cœlum, viridis dum iuga Carpathi
Stabunt, & gelidas in mare cærulus,
Vndas Danubius voluere non ſinet.

ADALBERTVS VOLSCIVS

ANAGRAMMATISMVS.

LAVDIBVS ESTO CLARVS.

Cum tibi Neſtoreæ cedat facundia linguæ,
Cumq; Periclæi ſint tibi corde ſales.
Talia cum Clario moduleris carmina plectro,
Qualia Pierio Pindarus ore ſonat.
Cum tibi ſit notum, in claro quodcunq; Lycæo
Cecropius docto dixerat ore Sophus.
Cum tibi Calliope verſus, Suadela leporem,
Ingenium dederit caſta Minerua ſagax.
Cum tua Phæbeæ mereantur tempora munus
Lauri, ergo CLARVS LAVDIBVS ESTO tuis.
LAVDIBVS ESTO tuis CLARVS, te fama perennis,
Euehat in populis terra Polona ſuis.

4

CARMEN GRATVLATORIVM.

MÆnia Marmoreis extant constructa columnis,
Mænia vel muris æmula, Crace, tuis.
Non locus hoc nostram iucundior extat ad vrbem,
Nomen Promnico patria lingua dedit.]
Splendidus irriguis præterfluit alueus vndis,
Qui vel Gorgonei flumina vincit equi.
Populus at circum bicolor, ramosaq; quercus
Frondet & vmbrosis alnus opaca comis.
Floribus Elysiis fragrantia prata virescunt,
Qui superant hortos, candida Chlori, tuos.
Quales non vnquam Trinacria viderat Ætna,
Dum fuit à Stygio rapta puella Deo.
Stant quales Sicula violæ nascuntur in Hybla,
Stant & purpureis mista ligustra rosis.
Et cum Narcisso vaccinia nigra comanti,
Fundunt nectareas lilia picta comas.
Huc animus fuerat lento contendere gressu,
Pectora dum studiis fessa leuare volo.
Vt primùm pede tango locum, conspecta fuêre
Turritæq; mihi mænia celsa domus.
Immugit subitis resonus concentibus aër,
Qualiter æstiuæ dulce queruntur aues.
Qualiter auditur (dum turba nouena sororum
Ludit) Gorgoneum voce sonare iugum.

Miror quæ voces, qui surgat ad æthera cantus,
Effusamq; libet præcipitare viam.
Aspicio turbam cælo aduenisse Deorum,
Quantam Memphitis non puto vidit humus,
Dum bello Aethnei petierunt astra Gigantes,
Et fugeret tumidum cælica turba Gygem.
Primus erat cythara fulgente decorus Apollo,
Summus Pierij rector Apollo chori.
Huic comites, dulci testudine clarus Arion,
Quiq; vrbis struxit mænia, Cadme, tuæ.
Quiq; trucem Stygijs Orpheus Acherōta sub vndis,
Et potuit blanda saxa mouere cheli.
Tertius argutis fidibus bene doctus Iopas.
Et cum Castalio Calliopea choro.
Ipse pater Phæbus cytharam pulsabat eburnam,
Cui cingunt roseum laurea serta caput.
Hunc Aganippeę medium cinxêre Sorores,
Gestantes croceis florea serta comis.
Obstupui, attonitiq; sinus micuêre pauentis,
Vt micat insano vilis arundo Notho.
At postquam vidit me Calliopea timentem,
Subridens tales edidit ore sonos.

CALLIOPEA.

O iuuenis gelidos animo depone pauores,
Nos sumus Aonij turba nouena chori:

Nos

Nos ſacros colimus fontes Heliconis ameni,
Nos & Pegaſei flumina nota pedis,
Nos iuga Parnaſsi, vitreas nos Phocidis vndas,
Quas ardens Craci linquere ſuaſit amor.
Tempus adeſt meriti referant quo munera lauri
Quidam, quam placuit condecorare diem.
Quos inter reliquos excellit Volſcius omnes
Aliger ante citos Xanthus vt ibat equos.
Inclyta Dulichiæ cui cedit gratia linguæ,
Quiq; erat in Pylio plurimus ore lepos.
Cui nos præ reliquis Heliconia turba fauemus,
Cui dictat verſus diuus Apollo ſuos.
Qui vaſti cauſas exquirit doctiùs orbis,
Quàm quem perdiderat dira cicuta ſenem.
Cur ſalſum Pelagus, rubeat cur igne Cometes
Sanguineo, nitet an lumine luna ſuo.
Hæc vbi dicta dedit ſacrarum prima ſororum,
Mouit Deliacum pollice Phœbus ebur.
Cui Erato, ac Clio doctæ accinuêre ſorores,
Et dulci tales ore dedêre ſonos.

APOLLO.

CLIO. ERATO.

O Vrbs præ reliquis vna beatior,
Hic ad Carpathicæ quam vada Viſtulæ,
Felici indomitus condiderat manu

Cracus, dum validos Lechiadas regit.
Quæ præbes ſtudiis inclyta candidis
Sedes, & meritis condecoras viros
Dignos laudibus, hinc nobilis inclytis
(Dum per Sarmaticos Martia Viſtula
Campos voluet aquas) ſemper eris viris.
Te Mauortigenæ flumina Tybridis,
Longinquus tumidi te liquor Adriæ,
Te Rheni, rapidi te Rhodani vada,
Deſpumans latices te Tagus aureos
Ad cælum meritis laudibus euehet.
O Vrbs præ reliquis vna beatior.

Hæc poſtquā eſt docto modulatus carmine Apollo,
Pulſauit tremulas caſta Thalia fides,
Euterpeq; lyræ iungens modulamina cantus,
Melpomene at tetigit dulcia plectra chelis.

THALIA.
EVTERPE. MELPOMENE.

QVale te noſtris Helicon ſub antris
Nuper audiuit mihi perſonantem,
Tale nunc neruis referas canoris
Barbite carmen.
Redde concentus fidium ſuäues,
Qui patrem poſſent Clarium decere,

Dum

Dum nouum tanto iuueniq; dignum
Grator honorem.

Qui dum ad algentis caneret fluenta
Istulæ carmen, stupuit retento
Corniger cursu fluuius, citisq;
Substitit vndis.

Neritî cedit ducis huic lepos, &
Nestoris facundia, Tullianæ
Cedit & cunctis memorata seclis
Gloria linguæ.

Qui vagos cæli didicit meatus
Doctiùs, quàm qui potuit patentis
Hunc globum mundi modica capacem
Claudere Sphera.

Has postquam laudes ternæ cecinêre puellæ
Lesbiacam tetigit barbiton Vranie
Cui astans teneras pulsat Polyhymnia chordas,
Terpsichore dulci ast hos dabat ore sonos.

POLYHYMNIA.
VRANIE. TERPSICHORE.

Aonios inter iuuenis celeberrime alumnos
Quem pia fama vehit,
Naturæ strictos nemo perdiscere mores
Quo meliùs potuit,

Pendet

Pendet an inſtabilis tellus, Thaumantius vdas
Cur bibat arcus aquas,
Vnde rigor niuibus, pelagus quæ cauſa procellis
Vndifluum moueat.
Quæ ſit norma boni, quæ virtus membra domandis
Obiiciat vitiis
Inclyta te Lubliniacis Byſtrsyca ſub vndis
Celſa ſub aſtra feret.
Tu patrii, reliquos inter clariſsimus omnes,
Gloria magna ſoli
Dignus præ reliquis meritò cui nobile cingant
Laurea ſerta caput.
In quem vnum natura ſuas quaſcunq́; tenebat
Accumulauit opes.
Perge bonis auibus quò te tua cura vocauit,
Sedulus atq́; labor.

Hæc illæ: at propiùs veniens Latous Apollo
Edidit ambroſiis talia verba ſonis:
Hæc eris, O iuuenis, noſtras reſonaſſe camænas,
Teſtis: ſic longas dent tibi fata moras.
Annueram: ille Deûm ſecum ſocia agmina ducens,
Ætherei petiit cælica tecta poli.

